

Ettåringene med Estlands- ettåring Ingvild, på retreaten vår i januar

Hverdagslivet i England

I arbeidet vi står i som misjonærer er ingen uke lik, sies det, og det er det nok mye sant i. Hverdagen i England har kommet, rutinene begynner å falle på plass, avtaler bookes og

"Jeg gikk tre år på kristen internatskole", fortalte ettåring Anna til gutten i parken. Det var tirsdag, og vi var ute

kalenderen fylles opp, men uke for uke skjer det stadig ting som ikke er lik uka før. I tiden etter jul har vi feks hatt en kort retreat med ettåringene, hvor ucrew- ettåringen Ingvild, som til daglig er i Estland, ble med sammen med bla Kristian Mjøluneset, som er leder for ucrew. Dette ble gode dager sammen hvor vi fikk tid til de gode samtalene, tid til å gå tur sammen, tid til å spille spill og le sammen, tid til å feire felles bursdagsfeiring for alle ettåringene, tid til god undervisning over de store linjene i Bibelen, og tid til å re- fokusere på hva vi er her for å gjøre: fortelle mennesker om Jesus.

Ettåringene Kristin, Katarina, Anna, Ingvild og Daphne

Etter jul flyttet vi også, sammen med Vineyard kirken i Carlisle, inn i nye lokaler. Det er en gammel kontorbygning som Vineyard kirken leier, hvor vi leier et kontor av dem. Her har vi nå arbeidsplass til alle på teamet, samt vi har tilgang på møterom og kjøkken dersom vi trenger det. Selv om kontoret vi nå har er større og lysere enn det vi hadde tidligere, trengte det likevel en oppfriskning, så i vinterferien malte ettåring Anna og jeg kontoret. Vi er begge veldig fornøyd med

med kakao igjen for å "henge" med ungdommene der.

Videre fikk Anna fortalt litt av historien sin; om at hun var vokst opp i en kristen familie, men på et tidspunkt hadde tatt sitt eget valg om å følge Jesus.

"Hva tenker du om tro og Jesus og sånt?", spurte jeg.

***"Jeg er sånn 50-50"**, sa gutten. Noe vi som team tolker kjempepositivt, da ungdommene vi møter i denne parken stort sett ikke har noen tidligere erfaring med tro og kristne enn gjennom oss. 50-50 kan vi jobbe med! :-)*

Vi møtte på en av jentene vi ikke hadde sett på noen måneder; en av de mer emergiske sådan.

"Kjekt å se deg igjen! Hvordan har du hatt

resultatet, og de som slapp å være med og male er også det, så nå er vi virkelig kommet i orden her i England! Det er også mye en kan bruke pc musemutter til, dersom en bare bruker fantasien.. ;)

Misjonær Leah har hengt opp musematta som dørschild på kontordøra vår

Over de siste par ukene har vi fått vært med og lede såkalte *assemblies* -storsamlinger- på Morton og Trinity ungdomsskole. På Trinity fikk vi ha 4 slike samlinger, hver for ca 300 elever, og selv om det er en utfordring å formidle påskens budskap og tilgivelsens kraft på ca 10 minutter, samt ha i mente å formulere seg litt politisk korrekt og samtidig også engasjere elevene, er dette utfordringer vi gjerne tar. Det å få være inne på skolene, både på *assemblies*, men også på skolelagene vi er med på; få treffe alle ungdommene på ett sted, og få se "våre" ungdommer en ekstra gang den uka, er noe vi virkelig verdsetter. Vi har også startet en prosess med *chaplainen* (en slags sjelesørger, rådgiver, medvandrer etc) på Trinity hvor vi har tilbudt oss å

det?", spurte vi.

"Husker dere hva jeg heter?!", spurte jenta, tydelig overrasket.

"Ja", svarte jeg, og sa navnet hennes.

Ansiktsuttrykket hennes røpte igjen at hun var overrasket over dette.

"Vi har tenkt på deg og bedt for deg", sa jeg.

***"Har dere? For meg?"**, spurte jenta, og uttrykket hennes viste at dette gjorde inntrykk på henne.*

En av guttene vi ser stort sett hver uke kom syklende en tirsdag, stiv som en pinne.

"Hva har skjedd? Er noe galt?", spurte vi han.

Gutten fortalte oss at han plutselig hadde fått vondt i nakken, og at den nå var helt stiv. Han fortsatte med å vise oss hvordan han ikke kunne snu på hodet uten å snu hele kroppen.

være inne på skolen i et langfriminutt en gang i uka eller så, hvor vi kan være til stede for ungdommene, snakke med dem, og være en positiv faktor i skolemiljøet. Vi skal prøve å "selge" det inn til skolen og ledelsen ved at dette vil være bra både for elevene og skolen, men vi vet at dette vel så mye vil være bra for oss. Relasjonene vi bygger med ungdommer er mye av hva arbeidet vårt står og faller på.

To av Solway NYC- jentene

Noe annet som er på trappene for oss i Carlisle er en ny gruppe for 15- åringer og oppover. Det finnes noen kristne barn og unge i denne byen, men det er ikke så mange av dem (ennå) og ikke så mange i hver menighet, så vi i Network Youth Church og flere andre menigheter har derfor gått sammen og laget et tilbud spesielt for denne målgruppen. For barn i skolealder year 3- year 6 har vi Xcite, for ungdommer i skolealder year 6- year 10 har vi gruppa Belong, og nå ønsker vi å starte en gruppe for year 10 og oppover. En gruppe for kristne ungdommer og deres venner, som er positive eller søkende til kristen tro. Akkurat hvordan gruppa skal se ut har vi ikke planlagt enda, men når vi får gruppa opp og gå vil

*"Har du sett en lege?
Hva sa han?", spurte vi.
"Nei, jeg gikk til legen,
men jeg måtte vente så
lenge på venteværelset
uten å bli sett, så til slutt
gikk jeg bare", svarte
gutten.*

*"Er det greit for deg om
vi ber for deg og nakken
din?", spurte vi.*

*"Jada, helt fint", sa han.
Uka etterpå kom gutten
syklende igjen, mer
smidig denne gangen.*

*"Hva har skjedd? Er
nakken din blitt bedre?",
spurte vi.*

***"Ja, en dag var den
bare bra igjen", sa han.
"Jeg byttet pute også, så
jeg tror det var det som
gjorde det."***

---
*Kanskje var det bytte av
pute som gjorde
utslaget, kanskje var det
vår bønn om at Gud
skulle helbrede han; det
vi i alle fall vet er at Gud
er glad i disse
ungdommene vi møter,*

det si at vi vil ha et kontinuerlig tilbud, med mer fokus på tro og disippelgjøring enn mange av de andre gruppene vi har, for kristne barn og unge fra 7-årsalderen opp til de er unge voksne.

Ettåring Anna sammen med noen av jentene våre som ble med på Ablaze North

Noe annet spennende som har skjedd siden sist er vår store ungdomsevent; Ablaze north. I løpet av ett år arrangerer de fleste Network Youth Churchene (NYC) en slik Ablaze event, gjerne sammen med andre NYCer. I fjor høst var feks noen av ettåringene våre som bor og arbeider sørpå med på Ablaze Lakeside som ble arrangert av NYCene i Windermere, Furness og Barrow (du kan lese mer om den [her](#)). Vår Ablaze event var et samarbeid mellom oss i Carlisle NYC og Solway NYC, og vi fikk med oss rundt 45 ungdommer samt ledere til en hel dag med bowling, svømming, leker og aktiviteter. Vår Ablaze event i fjor måtte avlyses, og vi hadde heller ingen av våre ungdommer påmeldt til den, mens i år hadde vi 11 ungdommer med fra Carlisle NYC. Det var flott å se dem sammen med ungdommene fra Solway, og flott for oss ledere å også bli kjent med Solway ungdommene.

vil dem vel, og er til stede og virker midt i mellom dem, enten de merker det eller ikke.

Noen av Solway NYC-ungdommene på Ablaze North

Vi har mye å være takknemlige for her i England, samtidig som vi har mye å legge fram for Gud i bønn.

Vær gjerne med og **takke** Gud for

- Ettåringene; for arbeidet de gjør, for deres kreativitet og pågangsmot, og for alle kontaktene de har knyttet, spesielt med barn og unge.
- For mulighetene vi har til å komme inn på

Tilbakemeldingene fra både ungdommer og foreldre har vært overstrømmende positive, så nå er det bare til å planlegge hva vi skal gjøre neste år.

På slutten av Ablaze- dagen spurte vi ungdommene om de kunne fremføre noe om deres opplevelse av dagen. Her er et lite dikt en av ungdommene da skrev (og bare til oppklaring; grunnen til at de ble "stresset" i kirka var fordi vi hadde ulike quizer og utfordringer plassert ut i ulike kirkebygg):

*We went bowling, knocked over the pins.
We went swimming, and swam with the waves.
We had lunch, and cleared up the plates.
We went to football, and kicked some shins.
We went to church, and got stressed.
We went to the park, and had dodged opticals.
We went to the Fairys and made memories.*

Ablaze North- gjengen samlet utenfor Fairydust; kafeen vi brukte som "base" på ettermiddagen

Til sist, en veldig spennende nyhet:

ungdomsskolene via skolelag og storsamlinger, hvor vi både får sett ungdommene vi allerede kjenner en ekstra gang i uka, men også får formidle det kristne budskapet til hundrevis av ungdommer

- For vårt nye kontor, og "kollegafellesskapet" sammen med Vineyard kirken, samt muligheten til å være med i økumeniske bønnesamlinger med dem og flere andre menigheter i byen, og også drive ulike økumeniske barne- og ungdomsarbeid sammen med disse menighetene.
- At storsamlingen vår, Ablaze North, sammen med Solway NYC gikk så bra, og at ungdommene virkelig koste seg.

Husk gjerne også på oss i **bønn** for

- At vi skal få bringe enda mer av Jesus med oss i kontakten med ungdommene, og at ungdommene skal ha åpne ører og hjerter
- At prosessen med å rekruttere nye

I Brampton, det nordligste prostiet i Carlisle bispedømme, etableres det nå en egen NYC! Av 11 prosti i bispedømmet vil nå 10 ha sin egen, lokale NYC. Brampton NYC kommer i gang nå mye takket at NMS står for lønnsmidlene de første 3 årene, og Carlisle bispedømme har dermed ansatt Ruth Hutchinson som Brampton NYC- leder.

I Brampton vil Ruth kunne arbeide innen et allerede etablert økumenisk ungdomssenter, kalt The Green Door, som ligger godt plassert mellom bygda og en ungdoms- og videregående skole. Samtidig vil hun også ha muligheten til å starte opp og etablere nye prosjekter og grupper andre steder i prostiet. Ta gjerne med Ruth ekstra i bønn når hun starter opp i sin nye rolle i juni!

Misjonær Kristian (t.v.), som er Carlisle NYC- leder, sammen med Karl, Penrith NYC- leder. I bakgrunnen skimtes Vic, Furness NYC- leder

-----

ettåringer til neste skoleår og menigheter for dem å arbeide i skal legge seg til rette, og at de "rette" ettåringene kommer på riktig sted

- At tankene og ideene vi har sammen med chaplainen på Trinity ungdomsskole, om at Kristian og Solgunn skal få tilbringe tid på Trinity i langfri for å "henge" med ungdommene og være en ekstra samtalepartner for dem skal bli en realitet, og at vi møter åpne dører for dette på Trinity.
- For oppstarten av Brampton NYC, og for lederen av denne; at hun skal bli godt mottatt og få ha klare tanker om hva hun skal starte med
- At årets ettåringer skal få kjenne en frimodighet i arbeidet de står i, og fred for hva som ligger foran dem når dette året er omme.

Følg oss gjerne på blogg, YouTube og sosiale medier!
Blogg: nms.no/england
YouTube: [nms england](https://www.youtube.com/channel/UC...)
Facebook: [nms england](https://www.facebook.com/nmsengland)
Instagram: [nmsiengland](https://www.instagram.com/nmsiengland)

Igjen en stor takk til alle dere som på ulike måter støtter oss. Dere er med og gjør arbeidet her mulig. Dere er med og gjør det mulig for oss å komme i kontakt med stadig flere ungdommer. Dere er med og gjør det mulig for unge voksne å tjene andre i en ny setting, som utruker og utfordrer dem til videre tjeneste. Dere er med og

Ettåringene har også sine egne [blogger](#)

Og ucrew har i år også
Snapchat: nmsucrew (denne er felles for alle ettåringene i Europa)

[Bekjemper urettferdighet](#)
[Deler troen på Jesus](#)
[Utrykker fattigdom](#)

Med et ønske om at Han, den Oppstandne, skal få fylle dere med sin nåde og sin kraft for dagene og oppgavene som ligger foran!

Han som virker i oss med sin kraft og kan gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår

(Ef 3:20)

For nms England;
Solgunn P. Smith